

Vádirati tényállás:

A Polgári Nemzetbiztonsági Szolgálatokat irányító miniszter (továbbiakban: titokminiszter) II. rendű vádlott a parlamentben megbeszélést tartott a Magyar Köztársaság Nemzetbiztonsági Hivatalának (továbbiakban: Hivatal) főigazgatójával I. rendű vádlottal, valamint az Orosz Föderáció Biztonsági Szolgálat (továbbiakban: FSZB) helyettes vezetőjével, aki ebben az időszakban, kormányzati körökben jól ismert személy volt, és korábban többször járt Magyarországon.

A megbeszélésen többek között szóba került, hogy a Hivatal állományától információk szivárognak ki illetéktelen személyekhez. Ekkor az FSZB helyettes vezetője felajánlotta, hogy az általa irányított szolgálathoz tartozó szakemberek segíteni tudnak poligráfias vizsgálattal a kiszivárogató felkutatásában.

A titokminiszter, II. rendű vádlott tudva azt, hogy a Hivatal állományába tartozó személyek idegen szervezet általi poligráfias vizsgálata információszerző (hírszerző) tevékenységet jelent és így a Magyar Köztársaság ellen felhasználható információ birtokába jut az Orosz Föderáció, élt a felajánlással és tartalmilag arra utasította az irányítása alá tartozó Hivatal főigazgatóját, I. rendű vádlottat, hogy ezen a területen működjön együtt az Orosz Föderáció megbízottaival.

A titokminiszter, II. rendű vádlott szóbeli rendelkezésére tekintettel az orosz fél által együttműködésre kijelölt X. Y. ezredessel megegyeztek, hogy két fő szakember érkezik kb. 7-10 napra a vizsgálatok elvégzésére. A feladat végrehajtása keretében a Hivatal főigazgatója, I. rendű vádlott a Hivatal állományában osztályvezetőként dolgozó szakpszichológust arra utasította, hogy állítson össze poligráfias vizsgálatokhoz kérdéssorokat és a vizsgálat során működjön együtt azok elvégzésében az általa konspirációs céllal bolgár pszichológusként megjelölt, de valójában az Orosz Föderáció Biztonsági Szolgálatához tartozó személyekkel. A Hivatal főigazgatója, I. rendű vádlott kijelölte a poligráfias vizsgálatban részt vevő, a Hivatal hivatásos állományába tartozó és részben már vezető beosztásban levő, részben pedig vezető beosztásra szánt tiszti rendfokozattal rendelkező 16 személyt.

Ezt követően érkezett Magyarországra az a két Orosz Föderáció Biztonsági Szolgálatához tartozó személy, akik a poligráfias vizsgálatot végezték.

A vizsgálatok lefolytatása érdekében a Hivatal főigazgatója, I. rendű vádlott utasításának megfelelően a vizsgálat helyszínéül meghatározott irodában rejtett hang és képfelvevő berendezést helyeztek el azzal, hogy egy közeli irodában figyelemmel lehessen kísérni a vizsgálat menetét. A Hivatal főigazgatója, I. rendű vádlott titokban kívánta tartani az állomány előtt nem csak azt, hogy a vizsgálatot ténylegesen az Orosz Föderációhoz tartozó személyek végzik, hanem a vizsgálatok tényét is, így fedőtörténetet határoztak meg annak érdekében, hogy a vizsgálat időszakában a vizsgálat helyszínének környékén állománytag részére mozgás ne történhessen.

A poligráfias vizsgálatok elvégzésére sor került. A vizsgálatot végrehajtó külföldi személyek épületbe való belépése a Hivatal főigazgatója, I. r. vádlott utasítására semmilyen módon nem lett dokumentálva, az nem is a főbejáraton keresztül történt. A kísérési, szállítási feladatokat III. r. vádlott végezte.

A poligráfias vizsgálatok úgy zajlottak, hogy az adott személy vizsgálata alatt az egyik idegen szervezethez tartozó személy bent tartózkodott az irodában és az alanyokkal való kommunikáció nélkül, a vizsgálathoz szükséges gépi háttérrel kezelte.

A másik Orosz Föderáció Biztonsági Szolgálathoz tartozó személy pedig a hang- és képfelvevő végpontjának kijelölt helyiségben tartózkodott két tolmáccsal együtt. Ez a személy folyamatosan végig kísérte a vizsgálatokat, a jelenlévő tolmácsok fordításában az elhangzottakra reagálva, időnként meghatározta a vizsgálat menetét kérdésekkel, utasításokkal.

A Hivatal szakpszichológusa először egy általános tájékoztatást adott az alanyak a poligráfia menetéről, majd felvett egy általános pszichológiai anamnézist az érintett életútjával, életvitelével kapcsolatban. Ezt követően tájékoztatta az adott személyt a konkrét kérdésekről, azokat vele tételesen átbeszélte. Mindezen explorációt követően történt meg a műszaki berendezés használatával a kérdések feltétele. A külföldi személyek egyértelműen fokozatosan tágitották az előzetesen egyeztetett szempont és kérdésrendszert a vizsgálatok alatt. Ezen tágitások témái az életvezetés életút után a pszichológiai profil felállításához szükséges kérdések felé a pszichológiai reakció módok irányába tolódtak el. Sor került a kötődési faktorok, félelmek, a megbízhatóság, kompromittálás, a labilitási faktorok, külföldi kapcsolatok, reakció módok presszionáló tényezők feltárására.

A Hivatal szakpszichológusa többször jelezte a Hivatal főigazgatójának, I. rendű vádlottnak azt, hogy a vizsgálat menete eltér az előzetesen leegyeztetettől, azonban a főigazgató úgy rendelkezett, hogy azok a külföldi személyek irányításával folyjanak tovább.

A megvizsgált 16 személyből 11 személynél sor került ún. másodlagos kontrollvizsgálatra is a külföldi személyek utasításának megfelelően.

A Hivatal főigazgatója, I. rendű, a titokminiszter II. rendű és a III. rendű vádlott tevékenysége folytán az Orosz Föderáció Biztonsági Szolgálathoz tartozó személyek a részben már vezető beosztású, részben pedig vezető beosztásra tervezett a Hivatal hivatásos állományú tagjainak személyéről, személyiségéről, esetleges támadhatóságáról, beszervezhetőségéről adatokat szereztek, ezáltal a Hivatal támadhatóságának veszélye megnőtt, amely a Magyar Köztársaság nemzetközi érdekeit veszélyeztette.

A hivatal főigazgatója, I. rendű vádlott beosztásának megszűnését követően ezen főigazgatói beosztást IV. rendű vádlott töltötte be. A IV. r. vádlott tudomást szerzett a Hivatal pszichológusától, hogy elődje a Hivatal központi objektumában poligráfias vizsgálat elvégzésére adott utasítást azzal, hogy a vizsgálatokat végző személyeket, akik valójában az Orosz Föderáció Biztonsági Szolgálathoz tartozóak voltak, bolgár pszichológusként mutatta be és a vizsgálatra olyan személyeket jelölt ki, akik részben a hivatalnál vezető beosztásúak, részben pedig vezető beosztásra szánt személyek voltak. A vizsgálat során az orosz személyek a főigazgató tudtával az előzetesen megbeszélte kérdéssoroktól eltértek és kifejezetten a vizsgált személyek kompromittálhatóságára, támadhatóságára, illetve beszervezhetőségére irányuló kérdéseket tettek fel.

A IV. r. vádlott utasította a jelzést követően a Hivatal pszichológusát, hogy írásban készítse részletes jelentést a poligráfias tevékenységről, illetve az ott tapasztaltakról, majd a történetek kivizsgálását rendelte el, mellyel a belső biztonsági főosztályt bízta meg.

A vizsgálat visszaigazolta a Hivatal pszichológusa által leírtakat. Erre figyelemmel IV. r. vádlott felterjesztést készített a titokminiszternek, II. r. vádlottnak, amelyhez mellékelte a jelentést. A felterjesztésben jelezte a titokminiszternek, II. r. vádlottnak, hogy „a körülményekből, illetve a jelentésben foglaltakból eredően megalapozott potenciális kockázati helyzet alakult ki azoknál a személyeknél, akik a rendszerben maradtak, ezért hatékony védelmi intézkedést kell foganatosítanunk. A szituáció kialakításának, a vizsgálatok lefolytatásának körülményei pedig arra utalnak, hogy a vizsgálatok lehetőségét megteremtő, engedélyező, különösen érzékeny és védett információkkal segítette a vizsgálat lebonyolítását. Ezek alapján szakmai álláspontom az, hogy a véletlenség vagy tudatlanság kizárt, ugyanakkor a célzat nem ismert.”

Ezt a felterjesztést a titokminiszter, II. rendű vádlott megismerte és azt az utasítást írta rá, hogy „a megbeszéltek szerint”. Ennek megfelelően bár az ismert adatok alapján kémkedés gyanúját keltő cselekményről bírt működési körén belül tudomással, büntetőjogi felelősségvonasra irányuló intézkedést sem a titokminiszter, II. rendű, sem a IV. rendű vádlott nem tett. Ehelyett a IV. rendű vádlott pusztán védelmi intézkedéseket hajtatott végre annak megakadályozására, hogy a poligráfias vizsgálat alá vont személyek ne juthassanak olyan érzékeny információk birtokába, amelyek az orosz felet érdekelnék.

A IV. rendű vádlott ezt követően egy társ nemzetbiztonsági szolgálattól azt az információt kapta, hogy az Orosz Föderáció hírszerzése egy beszervezett forrásból Magyarországra vonatkozó információk birtokába jutott. A kapott információ szerint a beszervezett forrás egy magas beosztású, a nemzetbiztonság területén tevékenykedő személy. A IV. rendű vádlott a kapott információra ellenőrzés megkezdését rendelte el, amely információ ellenőrzést szintén a belbiztonsági főosztály folytatta le. Az ellenőrzés szintén feltárta, hogy orosz nemzetiségű személyek a Hivatal korábbi főigazgatója, I. rendű vádlott megbízásából poligráfias vizsgálatot végeztek a Hivatal személyi állományának körében.

A IV. rendű vádlott a vizsgálat megállapításaira büntetőfeljelentést ekkor sem tett, hanem a vizsgálat megállapításait összegző jelentésre rávezette, hogy

- I. rendű vádlott tevékenysége, fecsegése súlyos károkat okozott a magyar-amerikai viszonyban.
- Ténykedése az ellenőrzés (pszichológiai) során helyrehozhatatlan kárt okozott az NBH-nak.
- Kapcsolata az oroszokkal tényszerű, információ kiszivárogtatása bizonyított.
- El lett távolítva az NBH-ból, további elszigetelés fontos feladat.
- Hogy milyen kapcsolat alakult ki közte és az oroszok között (támadólagos hírszerzési potenciálunk hiányában) nem azonosítható, de tragikus. Miniszter úr felé jelentésem megteszem.”

A büntetőeljárás megindulására kémkedés büntette miatt csak azt követően nyílt lehetősége, hogy a Nemzeti Védelmi Szolgálat a birtokába jutott adatok alapján feljelentést tett.

Vádirati tényállást végindítványában az eljáró ügyész azzal egészítette ki, hogy:

- A cselekmény nem csak Magyarország nemzetközi érdekeit, hanem nemzetbiztonsági érdekeit is veszélyeztette.
- IV. rendű vádlott abból a célból nem tett a titokminiszter, II. rendű vádlott utasítására felelősségre vonásra irányuló intézkedést; illetve feljelentést, hogy I. rendű vádlott a büntetőjogi felelősségre vonás alól mentesüljön.

A Kaposvári Törvényszék Katonai Tanácsának SZTKb.I.1/2015/37. számú jogerős felmentő ítéletének tényállása a vádirati tényállástól a következőkben tért el:

- nem került rögzítésre, hogy az I. rendű vádlott a titokminiszter, II. rendű vádlott rendelkezésére tekintettel állapodott meg az Orosz Föderáció Biztonsági Szolgálatának helyettes vezetőjével a poligráf alkalmazásáról,
- az ítélet nem tartalmazza, hogy a külföldi személyek az előre egyeztetett kérdések körét az életvezetés, életút után pszichológiai profil felállításához szükséges további kérdések felé folyamatosan bővítették, és a kérdésektől eltérés ellenére az NBH főigazgatója úgy rendelkezett, hogy a vizsgálat a külföldi személyek irányításával folytatódjon tovább.

Az ítélet szerint:

- nem volt bizonyítható a titokminiszter, II. rendű vádlott az Orosz Föderáció Biztonsági Szolgálatának helyettes vezetője és az I. rendű vádlott közötti parlamenti találkozó és megbeszélés ténye;
- a vizsgálatot végző szakpszichológus és tolmácsok ügyeltek arra, hogy személyhez kötődő érzékeny információk ne kerüljenek az orosz állampolgárságú személyek tudomására;
- nem merült fel adat arra, hogy ilyen adatok kerültek az orosz biztonsági szolgálathoz, vagy bármilyen más orosz nemzetbiztonsági szervhez;
- nem merült fel adat arra, hogy a vizsgált személyeket megkísérelték volna beszervezni vagy a vizsgálat következtében az NBH vagy Magyarország nemzeti vagy nemzetközi érdekei veszélybe kerültek.

